

Φιλοτελική Λέσβος

του Παναγιώτη ΜΙΧΑΗΛΑΡΗ*

Την Φιλοτελική Εταιρεία Λέσβου την γνώριζα από κάποιες δραστηριότητές της και το αντικείμενό της το φανταζόμουν, όπως και ο καθένας άλλωστε. Κάποτε είχαν πέσει και δυο-τρία τεύχη του περιοδικού της στα χέρια μου. Ωστόσο εκκρεμούσε η ουσιαστική γνωριμία μαζί της, μέχρι που ο καλός φίλος Στρατής Αναγνώστου που τόσα προσφέρει αθόρυβα στη διάσωση και μελέτη κάθε μορφής τεκμηριοποιητικού υλικού της λεσβιακής ιστορίας μου έκανε και αυτήν τη χάρη. Αλλά και ο νυν κινούν νους της Εταιρείας και του περιοδικού της κ. Ιωάννης Γουγούλας έσπευσε αμέσως να ανταποκριθεί στο αίτημά μου. Και έτσι έφθασαν στα χέρια μου μερικά από τα τεύχη της Φι-

λοτελικής Λέσβου. Ένας κόσμος αποκαλύπτεται μέσω του γραμματοσήμου και των αντικειμένων που το υπηρετούν. Ένας κόσμος που βρίσκεται δίπλα μας, δρα αθόρυβα και παράγει ένα έργο που πέρα από το προσωπικό ενδιαφέρον και την ατομική ευχαρίστηση, διαχέεται και σε παράπλευρους χρήστες συμβάλλοντας αναμφίβολα στην αυτογνωσία μας αλλά και στην γνωριμία με τον τόπο μας.

Η Φιλοτελική Εταιρεία Λέσβου το επόμενο έτος, το Ολυμπιακό, όπως ονομάζεται, θα γιορτάσει τα 60χρονα της και είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν θα το πάρουν πολλοί είδηση, ούτε θα κινητοποιήσει εκδηλώσεις πέραν των συνηθισμένων.

Το τελευταίο τεύχος του περιοδικού της αναγράφει στο εξώφυλλο "Έτος 28ο ΙΑΝ-ΦΕΒ. 2003 ΤΕΥΧΟΣ 205". Μοιάζει απίστευτο ένα περιοδικό τεύχος παρομοίου περιεχομένου σε μια επαρχία της ελληνικής γης να συμπληρώνει 205 τεύχη που καλύπτουν 28 χρόνια αδιάλειπτης παρουσίας. Είναι πιθανόν να υπάρχουν παρό-

μοια έντυπα -από τις σελίδες του λεσβιακού εντύπου πληροφορούμαι ότι είναι μοναδικό στο είδος του— και σε άλλες επαρχιακές πόλεις, στην Αθήνα φαντάζομαι. Όπως και νά έχουν όμως τα πράγματα αξίζει, πιστεύω, να σταθεί κανείς στο γεγονός αυτό καθενατό αλλά βέβαια και στους ανθρώπους που συνετέλεσαν με το μεράκι και την προσωπική εμπλοκή ώστε να έχουμε στη Λέσβο μία δραστηριότητα αυτού του είδους που υποστηρίζεται και υποστηρίζει ένα ειδικό έντυπο ηλικίας τριάντα σχεδόν ετών. Πέρα από όλα αυτά εγώ θα ήθελα να σταθώ από τη μεριά μου και στη διαπίστωση ότι παρόμοια έντυπα συμβάλλουν αποφασιστικά με την βοήθεια που προσφέρουν στην ιστορική προοπτική του τόπου τους αρχικά, στην ιστορία γενικότερα. Και αυτό, πιστεύω, ότι γίνεται με δυο τρόπους. Πρώτα-πρώτα με τη μελέτη του αντικειμένου τους, του γραμματοσήμου, κυρίως και ενδεχομένως και άλλων ειδών που κινητοποιούν συλλεκτικές δράσεις. Και τούτο επειδή το συλλεκτικό αντικείμενο δεν απομονώνεται αλλά σχετίζεται με πολλές εκδηλώσεις του ανθρώπινου πολιτισμού, συμμετέχοντας και συνδιαμορφώνοντας ποικίλες εκφάνσεις του.

Ωστόσο πέρα από το καθαυτό συλλεκτικό γεγονός και την ιστορία του και οι ίδιοι οι άνθρωποι που συμμετέχουν σε παρόμοιες

συσσωματώσεις, κινητοποιώντας μάλιστα και έντυπες δραστηριότητες συντελούν παράλληλα στην παραγωγή ιστορικών γεγονότων. Και αυτό έχει κανείς την ευκαιρία να κατανοήσει εύκολα διατρέχοντας τα τεύχη και τις σελίδες του περιοδικού, της Φιλοτελικής Λέσβου και συναντώντας μελέτες, δράσεις και βέβαια εικαστικό υλικό.

Ένας Σύλλογος, με ικανά μέλη, με το Διοικητικό Συμβούλιο του, ο Χαρίλης Μπίνος, ο Ευστράτιος Κουρβανιός, ο Ιωάννης Γουγούλας στο πρώτο σκαλοπάτι, και από κάτω δεκάδες άλλοι, γνωστά σε μένα αλλά και άγνωστα -δεν έχει καμιά σημασία- ονόματα της λεσβιακής κοινωνίας και παραδίπλα τα ανεξίτηλα ίχνη της δράσης τους.

Ύστερα από όλα αυτά τα ακατάτακτα που η πρώτη άμεση επαφή με την Φιλοτελική Εταιρεία μου έδωσε τη δυνατότητα να αποτυπώσω έτσι εις οσμήν ευωδίας έρχεται σχεδόν ενστικτωδώς η ώρα των τυπικών ευχών που δεν μπορεί βέβαια να είναι άλλες, δηλαδή η εξής μία να βρίσκουν το κουράγιο και τα μέσα οι άνθρωποι της Φιλοτελικής Εταιρείας, οι άνθρωποι της Φιλοτελικής Λέσβου να συνεχίζουν το τόσο αξιόλογο έργο τους.

*Ο Παναγιώτης Μιχαηλάρης κατ'άγεται από τον Μανταμάδο. Είναι ιστορικός στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών.

Αβοκέτα στην Καλλονή, έγχρωμη φωτογραφία του Δημήτρη Λαμπρέλλη